

Hol volt, hol nem volt, még a **Falco fa**hegyeken is túl, ahol a kismalac bükkfamakkot **fal**, még azon is túl, valahol **Botfa** és **Székfa** között, volt egy **fal**u, melyet úgy hívtak, hogy **Keménfa**.

Ennek a **fatornyos fal**unak végében élt valaha egy vékonydongájú, **facér**, **fa**-szakos, kinek csak csillagjegye s nem a neve kos.

Csak **faiskolát** végzett ő, **Faragó Fajankó**, ki egésznap vékonyfalú **fagombákat** és **facsigákat** **faragott**.

Szinte **fát** lehetett volna vágni a hátán, annyira béketűrő volt.

Családfája is mindig jó **fa** volt, hiába az alma nem esik messze a **fájától**.

Ám a **fal**urossza és **fal**uszája, kik csak rossz **fát** tettek a tűzre, állandóan bosszantották:

- **Öcsém, facsiga**, lemaradsz, mint egy csiga! - s röhögtek, mint a **fakutyák**.

Sokszor majdnem sírva **fakadt**, pedig emlékezett a **faiskolai** ünnepekre, ahol sokat mondogatták, hogy a **MUNKÁBÓL JÓLÉT FAKAD**, s hogy **A MUNKA NEMESÍT** (s mégsem vagyok nemes itt?)

Hogy ne maradjon alul a versengésben és becsületesen munkájával elnyerje **fal**uszépe kezét, így szólt hozzájuk:

- **Ördög faj**zatok, lehet, hogy családfám **Faragó**, de meglátjátok, hogy nem olyan **fából** **farag**tak s egyszer majd **ráfanyalod**tok, hogy tisztességesen bánjatok velem!

Jankó naphosszat azon agyalt, hogy mi a **fagy**al legyen, sok embert **kifag**gatott, s végül arra jutott, hogy - Isten neki **fakereszt** - elindul szerencsét próbálni.

Egy szép reggelen felakasztotta egy **faszegre** eddigi életét és útra kelt, hogy ne legyen ő egy **fakó fakír** s ne legyen a **famunka** kín.

Azért, hogy ne feledje, miért is indult; zsebkendőjére **facsomót** kötött, azt sem mondta **fapapucs** és így hagyta el életében először **szülőfaluját**.

Estefelé **Döbrög** határában egy sűrű erdőbe ért, ahol eleinte sok helyen frissen kidöntött **fát** talált, majd nem messze egy óbégató **fagyos** arcú férfiembert, aki átkarolt egy természetes **fát**. Úgy ordított, mint a fába szorult féreg: - **Kapjátok el, kapjátok el** ...

-Na ez is lelkes **faölelő**, aki a **fától** várja az energiát!?

Vagy egy lelkes természetvédő az, aki a **fakivágás** tettesét akarja elfogatni, csak nem látja a **fától** az erdőt?!

Abban a pillanatban azonban elsuhant mellette egy legény, mintha lúdtoll lett volna a sapkájára tűzve...

Talán bizony rossz **fát** tett a tűzre? Azonban a legénynek már bottal üthetik a nyomát. No, de ment tovább Jankó, hisz -nem jó beavatkozni a dolgokba - ha volt is csavar az életében, az is csak **facsavar** volt.

Az éjszakát is az erdőben töltötte s mivel az ember nincs **fából**, úgy gondolta aludhat másnap délig is.

Reggel azonban felriadt, mintha egy **fantom fahangon** azt súgta volna a fülébe:

- Jankó, nem vágta nagy **fába** a fejszédet?

Aztán eszébe jutott, hogy nem is hozott magával fejszét, csak elindult világgá, ami önmagában is elég nagy **fal**at. Csak ne húzzanak elé **fal**at.